

[Udenrigsministeren.]

ske regering derfor til en øjeblikkelig standsning af disse bombninger, i første række af humanitære grunde, men også ud fra alvorlige bekymringer for bombningernes vidtrækkende politiske konsekvenser.

Regeringen gentager det tidligere fra dansk side fremsatte tilbud om at yde sit bidrag til at sikre overholdelsen af en fredsordning i Vietnam ved at stille mandskab til rådighed for en fredsbevarende styrke i Vietnam inden for FN's rammer eller på anden måde. Regeringen vil også søge at yde sit bidrag til det dybt tragiske krigsfangeproblems løsning.

Jeg nævnte før de nordiske udenrigsministermøder, hvoraf det næste finder sted i Reykjavik på tirsdag. Det er helt overflødig i denne sag at understrege den vægt, alle partier lægger på det nordiske samarbejde, også når det gælder vor udenrigspolitik. Derfor er de nordiske udenrigsministermøder også en meget vigtig del af forberedelserne til Danmarks udenrigspolitiske stillingtagen bl. a. i FN og andre internationale organisationer.

Når det er sagt, vil jeg imidlertid gerne tilføje en advarsel om, at det altid og uden videre skal anses for givet, at en fælles nordisk stillingtagen er at foretrække. Der har hidtil forekommet og vil fortsat forekomme tilfælde, hvor det enkelte nordiske land ud fra sin selvstændige politiske vurdering må tage en fra andre nordiske lande afvigende holdning. Det skete som bekendt bl. a. i forbindelse med afstemningen om Bangla Desh. Jeg mener stadig, Danmark her indtog en rigtig holdning, men den ret stærke debat, vor stemmeafgivning affødte, og hvori man tillagde den nordiske enighed i sig selv en altafgørende betydning, har givet mig anledning til at gøre disse bemærkninger.

Som det vil være fremgået af, hvad jeg har sagt, foregår der store omskiftelser i den internationale politik i disse år. Denne udvikling stiller nye krav til den danske udenrigstjeneste. Udenrigstjenestens funktion og opbygning må derfor stadig tages op til overvejelse og ikke stivne i traditionelle former.

De to væsentlige konkrete udviklingstendenser, som den danske udenrigstjeneste må søge at indstille sig på, er den forøgede kon-

takt med de vesteuropæiske lande, hvis vi, som vi håber, bliver medlem af EF, og behovet for øget kontakt med de østeuropæiske lande, som vil blive en naturlig følge af afspændingen mellem øst og vest. Den planlagte konference om sikkerhed og samarbejde i Europa vil således kræve en betydelig indsats fra udenrigsministeriets side.

Det er klart, at man ikke uden videre kan beslutte at løse disse nye opgaver gennem en udvidelse af udenrigstjenesten — dette sagt specielt til glæde for budgetministeren. Under den omhyggelige gennemgang af de offentlige udgifter, som finder sted, kan udenrigstjenesten naturligvis ikke kræve en særstilling. Vi må i videst muligt omfang søge at skaffe midler til løsning af nye opgaver gennem besparelser andre steder på budgettet. Dette er baggrunden for, at regeringen ligesom den tidligere regering har truffet beslutning om at nedlægge repræsentationer forskellige steder i udlandet.

Samtidig hermed har det været nødvendigt inden for de givne personalerammer at prioritere opgaverne bedst muligt. For f. eks. at kunne løse de mange store opgaver, som ansøgningen om dansk medlemskab af EF har stillet os over for, har såvel udenrigsministeriets forskellige afdelinger som repræsentationerne ude i det sidste års tid måttet bære personalenedskæringer.

En sådan besparelser- og omfordelingspolitik kan afhjælpe øjeblikkelige behov, men man må gøre sig klart, at den ikke er uden problemer. Det er f. eks. ikke helt ligetil at nedlægge en repræsentation, selv om udviklingen har medført, at den ikke længere har samme betydning, som da den blev oprettet. Dels følger handelen, som man siger, i høj grad flaget, dels er der oplysninger af politisk betydning, der bedst kan indsamles på stedet. Endelig kan man ikke se bort fra, at et land vil føle det som et slag mod sin nationale prestige, hvis en diplomatisk repræsentation i landet nedlægges.

Under alle omstændigheder rejser udviklingen på lidt længere sigt problemer for udenrigstjenestens organisation. Den voksende deltagelse i internationale organisationer gør en udbygning af de såkaldte internationale missioner nødvendig. Det gælder f. eks. ved FN, ved EF, i NATO og på andre områder. Denne udbygning af vore repræsentationer ved de internationale samar-